

Sygn. akt VI U 1683/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Płocku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jadwiga Klonowska

Protokolant: Karolina Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2013 roku w Płocku

sprawy R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 14 marca 2013 roku, znak: ENMS/25/028021893

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje R. C. prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2012 roku.

SSO Jadwiga Klonowska

Sygn. akt VI U 1683/13

UZASADNIENIE

R. C. w dniu 23 kwietnia 2013r. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 14 marca 2013r., znak (...) odmawiającej wnioskodawcy wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Wnosząc o zmianę powyższej decyzji, domagał się zaliczenia do stażu pracy w takich warunkach okresu zatrudnienia od 21 maja 1975r. do 21 lipca 1980r. w Spółdzielni (...) w M. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego .

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podał, że odwołującemu nie przysługuje prawo do wcześniejszej emerytury, ponieważ z wymaganych ustawą 15 lat pracy w warunkach szczególnych udowodnił 12 lat, 10 miesięcy i 27 dni. Odmawiając uwzględnienia spornego okresu do prawa do emerytury organ rentowy wskazał, że przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo pracy nie potwierdza wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

R. C., ur. (...), przed 1 stycznia 1999r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, będąc zatrudnionym w okresie od 1 sierpnia 1980r. do 11 lipca 1993r. w Gospodarstwie Rolnym w G.. W tym okresie zajmując stanowisko kierowcy ciągnika kołowego, wykonywał prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych.

(dowód: zaświadczenie- k.11 akt emerytalnych, świadectwo pracy w warunkach szczególnych- k.7 akt rentowych plik I)

W okresie od 21 maja 1975r. do 21 lipca 1980r. ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni (...) w C. Oddział w M.. W tym czasie przez cały okres zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę jako kierowca samochodów ciężarowych o masie powyżej 3,5 tony. Zakład pracy posiadał wyłącznie pojazdy ciężarowe. Odwołujący kierował cysternami o ładowności 4,6- 5 ton, którymi woził mleko. Były to samochody typu S. (...) i S. (...).

W czasie zatrudnienia odwołujący nie korzystał z urlopu bezpłatnego.

(dowód: świadectwo pracy w aktach archiwalnych, k.5 akt rentowych plik I, zeznania świadków: A. G.- k.16, zeznania odwołującego- k.16-17 akt sprawy)

Na dzień 1 stycznia 1999r. odwołujący legitymuje się stażem ubezpieczenia wynoszącym 26 lat i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie jest członkiem OFE.

(dowód: karta przebiegu zatrudnienia- k.29 akt emerytalnych, wniosek- k.1-2 akt emerytalnych)

Wnioskiem z dnia 17 grudnia 2012r. R. C. domagał się przyznania prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

(dowód: wniosek- k.1-2 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury wskazując, że z wymaganych ustawą 15 lat pracy w warunkach szczególnych udowodnił 12 lat, 10 miesięcy i 27 dni. Organ rentowy nie uwzględnił do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 21 maja 1975r. do 21 lipca 1980r. w Spółdzielni (...) w C. Oddział w M., wskazując, że przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo pracy nie potwierdza wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(dowód: decyzja- k.30 akt emerytalnych)

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka A. G., zeznań odwołującego oraz na podstawie zebranych w sprawie dokumentów. W szczególności nie budził wątpliwości charakter pracy odwołującego w całym okresie jego zatrudnienia w (...) w M.. Zarówno świadek jak i odwołujący jednoznacznie wskazali, że w spornym okresie czasu odwołujący wykonywał pracę wyłącznie jako kierowca samochodu ciężarowego, jak również, że pracę tę wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy. Wartość relacji świadka jest o tyle znaczna, że jest osobą, która na co dzień współpracowała z odwołującym w okresie jego zatrudnienia w wymienionym zakładzie pracy, dysponowała zatem najpełniejszą wiedzą w tym zakresie. W ocenie Sądu nie ma również podstaw do kwestionowania wartości dowodowej dokumentów zebranych w sprawie, aczkolwiek dokumenty z archiwalnych akt osobowych w znikomym stopniu przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Przepis ten w ust. 4 stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. Nr 8 poz. 43 ze zm.), wydane na podstawie art. 55 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. 1982 r. Nr 40 poz. 267 ze zm.)

Zgodnie z §4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz posiada wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Stosownie do §3 w/w rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Powyższe warunki jak wskazuje ustawa winny być spełnione przez ubezpieczonego na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to jest, na dzień 1 stycznia 1999r.

W rozpoznawanej sprawie okolicznością niesporną było, że R. C. ukończył już 60 rok życia, jak również, że posiada wymagany 25 – letni okres zatrudnienia. Organ rentowy zakwestionował natomiast, iż odwołujący przepracował 15 lat w szczególnych warunkach. Odmawiając zaliczenia spornego okresu zatrudnienia do pracy w warunkach szczególnych, ZUS wskazał, że odwołujący nie przedstawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Zgodnie bowiem z §2 ust. 2 rozporządzenia okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru, lub w świadectwie pracy. Stwierdzenie jednak szkodliwości pracy w sposób opisany w §2 ust.2 jest wiążące jedynie dla organu rentowego, tego rodzaju ograniczenia dowodowe nie obowiązują w postępowaniu przed sądem toczącym się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego.

Z uwagi na brak ograniczeń dowodowych w postępowaniu sądowym, o których mowa w §2 rozporządzenia oraz ze względu na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego, Sąd dopuścił dowód z zeznań osobowych źródeł dowodowych, dokumentów znajdujących się w dyspozycji organu rentowego oraz archiwalnych dokumentów osobowych odwołującego. Powyższy materiał dowodowy potwierdził, że w okresie od 21 maja 1975r. do 21 lipca 1980r. podczas zatrudnienia w Spółdzielni (...) w C. Oddział w M. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o masie powyżej 3,5 tony. Praca ta spełniała więc warunki szczególności w rozumieniu Działu VIII poz.2 wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników (...).

Suma okresów pracy w warunkach szczególnych: spornego i niekwestionowanego przez ZUS wynosi więcej niż przepisane 15 lat. Tym samym odwołujący spełnił ostatnią z przesłanek prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Pozostałe warunki nabycia prawa do świadczenia nie były między stronami sporne, dlatego też nie stały się przedmiotem bardziej szczegółowych rozważań Sądu.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając R. C. prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2012r. t.j., od pierwszego dnia miesiąca, w którym odwołujący złożył wniosek o przyznanie prawa do świadczenia.

SSO Jadwiga Klonowska

POSTANOWIENIE

dot. sprostowania wyroku z dnia 27.08.2013 r.

Dnia 02 października 2013 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Płocku - VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jadwiga Klonowska

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2013 roku w Płocku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o emeryturę

na skutek odwołania R. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 14 marca 2013 roku, znak (...)

w przedmiocie wniosku organu rentowego o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku

postanawia

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 27 sierpnia 2013 roku, sygn. akt VI U 1683/13 w ten sposób, że w miejsce słów: „od dnia 01 grudnia 2012 roku” wpisać słowa: „od dnia 5 grudnia 2012 roku”.

SSO Jadwiga Klonowska

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 350§1 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

W rozpoznawanej sprawie Sąd wydając rozstrzygnięcie, w sentencji wyroku omyłkowo wskazał, iż przyznaje odwołującemu prawo do świadczenia od dnia 01 grudnia 2012 roku. Tymczasem na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów oczywistym jest, iż świadczenie to powinno zostać przyznane odwołującemu od dnia 5 grudnia 2012 roku. Z dniem 4 grudnia 2012r. ustał bowiem stosunek pracy odwołującego. Wcześniej więc nie przysługiwało mu prawo do świadczenia. Wskazując inną datę, niż 5 grudnia 2012r. Sąd dopuścił się oczywistej omyłki pisarskiej, co podlegało sprostowaniu. Dlatego też orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSO Jadwiga Klonowska